

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/29287 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 16 september 2008 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

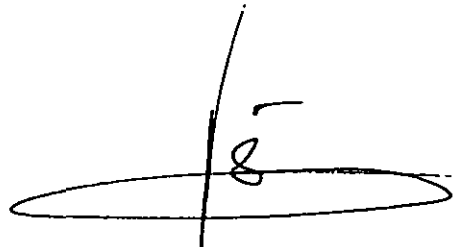
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2008

284-473.

Verzonden: 25 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j° artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 08/29289 (voorlopige voorziening)
AWB 08/29287 (beroep asiel)
AWB 08/29290 (beroep vrijheidsontnemende maatregel)
AWB 08/29586 (voorlopige voorziening toegangsweigering)

V-nr.:

Inzake: geboren op burger van de
Democratische Republiek Congo (DRC), verblijvende in het Detentiecentrum Noord-
Holland te Oude Meer, verzoeker/eiser, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. P.A. Blaas, advocaat te 's-Hertogenbosch,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Andel, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

Op 7 augustus 2008 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

Bij beroepschrift van 13 augustus 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekening van schadevergoeding.

Op 13 augustus 2008 heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van diezelfde datum waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

Bij brief van 15 augustus 2008 heeft eiser administratief beroep ingesteld tegen de toegangsweigering. Bij brief van diezelfde datum heeft eiser een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht eiser te behandelen als ware hem de toegang tot Nederland toegestaan, totdat in hoogste instantie op het administratief beroep gericht tegen de toegangsweigering is beslist.

De verzoeken om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, zijn behandeld ter zitting van 22 augustus 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

2

heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig L. Valckx, tolk in de Franse taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding wordt uitgegaan van de volgende feiten.

1. De onderhavige asielaanvraag betreft een tweede asielaanvraag. Eiser heeft op 1 juli 2000 voor de eerste maal een asielaanvraag ingediend. Verweerder heeft die asielaanvraag bij besluit van 25 september 2000 afgewezen. Het hier tegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 13 mei 2002 ongegrond verklaard. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Maastricht, van 23 maart 2004 (AWB 02/44902), ongegrond verklaard.

2. Eiser is op _____ in Nederland getrouwd met _____ van Britse nationaliteit. Eiser heeft vervolgens op 9 juli 2007 asiel aangevraagd in het Verenigd Koninkrijk. Op 7 augustus 2008 is eiser door de Britse autoriteiten overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten.

III. ASIELRELAAS

1. Eiser heeft het volgende relaas aan zijn eerste asielaanvraag ten grondslag gelegd. Eiser was een actief lid van de Union Paour et Parti Social (UDPS). Eiser is eerder opgepakt wegens zijn politieke activiteiten en deelname aan demonstraties en was dan ook bekend bij de autoriteiten. Na een demonstratie in april 2000, waar eiser bij aanwezig was, heeft de politie zijn huis doorzocht. Daarbij zijn onder meer adressen gevonden van rebellen en documenten waaruit bleek dat eiser was doorgestaan met zijn politieke activiteiten. Op het hebben van contacten met de rebellen stond de doodstraf. Eiser is vervolgens het land onvlucht.

2. Eiser heeft, in aanvulling hierop, aan zijn tweede asielaanvraag het volgende ten grondslag gelegd. Eiser heeft een foto overgelegd van een bijeenkomst van de UDPS, waarop hij is te zien met Etienne Tshibekedi. Hieruit blijkt dat eiser een belangrijke rol vervulde binnen de partij. _____ die ook op de foto staat en die hetzelfde werk deed als eiser, is gedood in augustus 2003. Ook heeft eiser een foto overgelegd van een demonstratie van de UDPS. Voorts heeft eiser correspondentie gevoerd voor Amnesty International met Joseph Kabila en president Ahmadinejad, betreffende de mensenrechtenschendingen in hun landen. Dit valt slecht in de smaak bij de Congolese autoriteiten, waardoor eiser vreest voor zijn leven. Ten slotte is eiser getrouwd met een Brits onderdaan.

IV. OVERWEGINGEN TEN AANZIEN VAN DE ASIELAANVRAAG

1. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2. Naar vaste jurisprudentie staat vast dat de bestuursrechter, bij beoordeling of sprake is van artikel 4:6 Awb, dient uit te gaan van de oorspronkelijke afwijzing en zich in beginsel dient te beperken tot de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden en, zo ja, of het bestuursorgaan daarin aanleiding had behoren te vinden om het oorspronkelijke besluit te herzien (zie uitspraak Centrale Raad van Beroep van 14 februari 2006, LJN: AV1645).

3. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

3

4. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

5. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

6. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

7. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

8. Op grond van artikel 2, aanhef en onder e, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) kan in aanmerking komen voor een subsidiaire beschermingsstatus, voor zover van belang, een onderdaan van een derde land ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15c van de Definitierichtlijn.

9. Ingevolge artikel 15c van de Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

10. Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb. Verweerder meent dat geen sprake is van rechtens relevante nova die nopen tot een heroverweging van de eerdere afwijzing. Eiser had de foto van de bijeenkomst van de UDPS in redelijkheid tijdens de eerste procedure reeds kunnen inbrengen, nu deze foto is gemaakt nog ruimschoots voordat hij zijn eerste asielvraag heeft ingediend. Overigens kan de foto niet tot een ander oordeel leiden, nu hieruit niet blijkt dat eiser in zijn land bekend is als een belangrijk politieke opposant. Eiser heeft niet geconcretiseerd dat de algemene situatie in zijn land van herkomst dusdanig is veranderd dat die algemene situatie moet worden aangemerkt als een rechtens relevant novum. Evenmin vormt de overgelegde correspondentie van Amnesty International een rechtens relevant novum. Dit vormt immers onvoldoende onderbouwing om aannemelijk te achten dat eiser in de negatieve aandacht staat in zijn land van herkomst. De stelling dat de correspondentie bekend is geworden bij de Congolese autoriteiten is niet nader onderbouwd. De verwijzing naar het rapport van Human Rights Watch leidt evenmin tot een ander oordeel, nu de situatie van de personen die daarin genoemd worden niet vergelijkbaar is met de onderhavige zaak. De stelling dat eiser op een zwarte lijst staat is enkel gebaseerd op vermoedens en niet-verifieerbare bronnen. Aan die stelling wordt dan ook geen betekenis toegekend. Artikel 15c van de Definitierichtlijn, bevat geen relevante wijziging van recht, nu in die toets al wordt voorzien in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000. Indien dit

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

4

anders zou zijn, is evenmin sprake van een rechtens relevant novum, nu voor de toepassing van artikel 15c van de Definitierichtlijn het uitgangspunt is dat sprake is van een geloofwaardig asielrelaas. Eiser komt, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel.

11. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Eiser meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. De door eiser overgelegde correspondentie voor Amnesty International aan Joseph Kabila is een novum. Uit de door eiser overgelegd informatie blijkt immers dat personen die opkomen voor de mensenrechten in de DRC te vrezen hebben voor hun leven. Voor eiser geldt een verhoogd risico, nu juist Congolezen die enige tijd in het buitenland hebben verbleven, het risico lopen in ernstige problemen te raken met de veiligheidsdiensten. Verweerder heeft het voorgaande onvoldoende onderkend, terwijl niet is betwist dat de door eiser verrichte politieke activiteiten een voortzetting zijn van de eerder door hem verrichte activiteiten. Uit informatie van Docu Congo blijkt voorts dat alle naar de DRC terugkerende asielzoekers het risico lopen op een onmenselijke behandeling of bestraffing.

Verweerder heeft eisers beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn op onjuiste gronden afgedaan. Verweerder heeft niet betwist of bestreden dat er in de DRC sprake is van willekeurig geweld door een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker valt onder de reikwijdte van het genoemde artikel. Zelfs indien het asielrelaas ongeloofwaardig is, hetgeen eiser betwist, kan eiser een geslaagd beroep doen op artikel 15 c van de Definitierichtlijn. Verwezen wordt naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 12 oktober 2007 (JV 2007/531). Zolang de prejudiciële vragen ten aanzien van de toepassing van artikel 15c van de Definitierichtlijn valt niet uit te sluiten dat eiser ingevolge artikel 15c van de Definitierichtlijn moet worden toegelaten tot Nederland.

12.1 Gelet op het onder rechtsoverweging III.3 weergegeven toetsingskader zal de rechtbank eerst de vraag moeten beantwoorden of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is te kwalificeren als een voor eiser relevante wijziging van recht sinds het eerdere besluit.

12.2 De toepassing van artikel 15c van de Definitierichtlijn is op 10 april 2006, derhalve na het eerdere besluit van 13 mei 2002, verstreken. Vast staat derhalve dat eiser zich niet voorafgaand aan het eerdere besluit op dit artikel heeft kunnen beroepen, zodat het in die zin als nieuw is aan te merken. Vervolgens is de vraag of dit artikel een wijziging van recht inhoudt. De rechtbank volgt niet verweerders standpunt dat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 mede omvat de situatie die is beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en dat derhalve geen sprake is van een wijziging van recht. Hierbij verwijst de rechtbank naar de uitspraak van haar meervoudige kamer van 25 januari 2007, kenmerk AWB 06/50100, waarin - kort gezegd - is geconcludeerd dat de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn opgenomen subsidiaire bescherming niet in de Nederlandse wetgeving kan worden gelezen. De rechtbank ziet geen aanleiding om, hangende de beantwoording van de door de Afdeling aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gestelde prejudiciële vragen op dit punt, tot een ander oordeel te komen dan eerdergenoemde meervoudige kamer. Ook in onderhavige zaak komt de rechtbank derhalve tot het oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is aan te merken als een wijziging van recht.

12.3 Voorts is de vraag aan de orde, of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn ook een voor eiser relevante wijziging van recht inhoudt. Wil eiser aanspraak kunnen maken op subsidiaire bescherming ingevolge dat artikel, dan dient hij aan te tonen dat ten tijde van het bestreden besluit in zijn land van herkomst sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Niet in geschil is dat eiser afkomstig is uit de DRC. Derhalve dient te worden beoordeeld of aldaar op 13 augustus 2008 sprake was van een binnenlands gewapend conflict.

12.3.1 Volgens jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraken van 20 juli 2007, kenmerk

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

5

200608939/1 en van 29 februari 2008, kenmerk 200703963/1, is van een binnenlands gewapend conflict eerst sprake indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land militaire operaties uit te voeren die aanhoudend en samenhangend van aard zijn.

12.3.2 Verweerder heeft geen standpunt ingenomen over de vraag of in de DRC sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 18 maart 2008 (AWB 08/7925). In die uitspraak is overwogen dat niet in geschil is dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC. Ten eerste merkt de rechtbank op dat de genoemde uitspraak is vernietigd door de Afdeling bij uitspraak van 7 juli 2008 (nr. 200802709/1). De rechtbank overweegt voorts dat eiser ter onderbouwing van zijn standpunt niet met een verwijzing naar deze uitspraak kan volstaan, nu eiser, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, zelf aannemelijk dient te maken dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict. In diens reactie op het voornemen tot afwijzing heeft eiser nog verwezen naar het rapport 'Breaking the Cycle of Impunity' van de International Federation of Human Rights en een landenrapport van Amnesty International. In de gronden van het beroep heeft eiser voorts verwezen naar een rapport van Docu Congo van 30 mei 2007, met als titel 'Gedwongen terugkeer naar Kongo - Voor zover eiser beoogde middels deze stukken zijn standpunt te onderbouwen dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC, is de rechtbank van oordeel dat eiser hierin niet is geslaagd.

12.4. Nu eiser op grond van de door hem overgelegde informatie niet aannemelijk heeft gemaakt dat ten tijde van het bestreden besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in de DRC, kan eiser geen aanspraak maken op subsidiaire bescherming ingevolge dat artikel. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn niet een voor eiser relevante wijziging van recht inhoudt.

13. Verder heeft eiser gesteld dat de door hem overgelegde foto's beschouwd dienen te worden als rechtens relevante nova. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat niet valt in te zien om welke reden eiser deze foto's niet reeds tijdens de eerste asielprocedure kon overleggen, nu beide foto's dateren van voor eisers eerste asielaanvraag. De door eiser gegeven verklaring, dat het gelet op de situatie in de DRC, lange tijd heeft geduurd om de foto's te verkrijgen, leidt naar het oordeel van de rechtbank niet tot een andere conclusie.

14. De rechtbank volgt eiser evenmin in zijn standpunt dat de door hem overgelegde correspondentie van Amnesty International een rechtens relevant novum is. In de vorige procedure is in rechte vast komen te staan dat eiser niet in de bijzonder negatieve aandacht van de Congolese autoriteiten staat. De overgelegde correspondentie kan aan dat oordeel niet afdoen. Eiser heeft met het overleggen van de correspondentie niet aannemelijk gemaakt dat hij werkelijk als criticus van het regime van de DRC bekend staat en dientengevolge in de bijzonder negatieve aandacht van die autoriteiten staat. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat onvoldoende is onderbouwd dat de correspondentie werkelijk is verstuurd en ontvangen.

15. Ten slotte heeft eiser gesteld dat uit de hierboven genoemde recente informatie van Docu Congo, blijkt dat alle asielzoekers uit de DRC bij terugkeer naar dat land het risico lopen op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser meent dat dit tevens een novum is. Verweerder heeft dit betwist en ter zitting gewezen op pagina 51 van het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de DRC van juli 2008. Hierin staat - voor zover van belang - het volgende:
"Medewerkers van verschillende onafhankelijke en als betrouwbaar bekend staande Congolese en internationale organisaties kennen gevallen van teruggekeerde afgewezen en uitgeprocedeerde asielzoekers uit Europa die tijdens de verslagperiode vanwege hun asielachtergrond problemen

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

6

hebben ondervonden met de DGM of andere autoriteiten."

Naar het oordeel van de rechtbank biedt de door eiser overgelegde informatie van Docu Congo, dat ook van eerdere datum is dan het ambtsbericht, onvoldoende aanknopingspunten om te twifelen aan de juistheid van de inhoud van het ambtsbericht. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de overgelegde informatie van Docu Congo en de daaraan door eiser verbonden stelling niet zijn aan te merken als een rechtens relevant novum.

16. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder de asielaanvraag van eiser terecht heeft afgewezen onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb.

17. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

18. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

V. OVERWEGINGEN TER ZAKE VAN DE TOEGANGSWEIGERING EN DE VRIJHEIDSONTNEMENDE MAATREGEL

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het verweerder wordt opgedragen om verzoeker te behandelen als was hem de toegang niet geweigerd.

2. Artikel 5, eerste lid en onder a, van de Schengengrenscodex (hierna: SGC) luidt:

Voor onderdanen van derde landen gelden de volgende toegangsvoorwaarden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden:

a) in het bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding.

[...]

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

[...]

3. Artikel 13, eerste lid, van de SGC luidt:

Indien een onderdaan van een derde land niet aan alle in artikel 5, eerste lid, vermelde toegangsvoorwaarden voldoet, en niet tot de in artikel 5, vierde lid, genoemde categorieën personen behoort, wordt hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten geweigerd. Dit laat de toepassing van de bijzondere bepalingen inzake asielrecht en internationale bescherming of inzake afgifte van een visum voor een verblijf van langere duur onverlet.

4. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Vw 2000 – voor zover hier van belang – wordt toegang tot Nederland geweigerd aan de vreemdeling die niet in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding, dan wel in het bezit is van een document voor grensoverschrijding waarin het benodigde visum ontbreekt of niet beschikt over voldoende middelen om te voorzien zowel in de kosten van verblijf in Nederland als in die van zijn reis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toegang gewaarborgd is. Volgens het derde lid van dit artikel weigeren ambtenaren belast met de grensbewaking niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van Onze Minister de toegang tot Nederland aan de vreemdeling die te kennen geeft dat hij asiel wenst.

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

7

5. Artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn 2004/38 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Unie en hun familieleden (Verblijfsrichtlijn) luidt:

Deze richtlijn is van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2), die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

6. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hem de toegang tot Nederland niet had mogen worden geweigerd. Eiser verwijst naar het arrest van het EHRM van 25 juli 2002 inzake BRAX (C-459/99, JV 2002/291). In dit arrest is uitgemaakt dat artikel 3 van de Richtlijn 68/360, artikel 3 van de Richtlijn 73/148 en verordening nr. 2317/95 zo dienen te worden uitgelegd dat een lidstaat een onderdaan van een derde land die gehuwd is met een onderdaan van een lidstaat, en die zonder geldige identiteitskaart of paspoort, of in voorkomend geval zonder visum, zijn grondgebied tracht binnen te komen, niet aan de grens mag terugverwijzen wanneer deze echtgenoot het bewijs kan leveren van zijn identiteit en huwelijksband en uit niets blijkt dat hij een gevaar is voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. Nu eiser is gehuwd met een Brits onderdaan en er geen sprake is van openbare orde aspecten had hem de toegang niet geweigerd mogen worden.

7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser terecht de toegang tot Nederland is geweigerd. Verzoeker heeft niet aangetoond dat hij aanspraken heeft op grond van het gemeenschapsrecht. Het enkel getrouwd zijn met een onderdaan van een lidstaat is daartoe onvoldoende.

8. De voorzieningenrechter stelt vast dat de toegangsweigerings is gebaseerd op de gronden dat:

- eiser niet in het bezit was van een geldig reisdocument; en
- niet in het bezit was van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis.

9. De voorzieningenrechter is voornamelijk van oordeel dat eisers beroep geen redelijke kans van slagen heeft. Anders dan eiser stelt, gaat zijn beroep op het BRAX-arrest niet op. De feitelijke situatie van eiser verschilt namelijk met die waarop het BRAX-arrest ziet en de inmiddels door de Verblijfsrichtlijn ingetrokken en vervangen richtlijnen 68/360 en 73/148. De feitelijke situatie waarop de prejudiciële vragen in dat arrest betrekking hadden, betrof de situatie dat een onderdaan van een lidstaat in een andere lidstaat verblijft dan waarvan hij de nationaliteit heeft en diens familieleden. Weliswaar is eisers echtgenoot als Brits onderdaan een burger van de Unie, echter zij verblijft thans niet in een andere lidstaat dan waarvan zij de nationaliteit bezit. Gezien artikel 3, eerste lid, van de Verblijfsrichtlijn mist ook de Verblijfsrichtlijn toepassing. Zou eisers echtgenoot in Nederland verblijven dan zou de Verblijfsrichtlijn in beginsel wel van toepassing zijn.

10. Op basis van het voorgaande komt de voorzieningenrechter tot het voorlopig oordeel dat verzoeker de toegang rechtmatig is geweigerd. Gelet hierop is er geen aanleiding de gevraagde voorziening te treffen.

11. Aan de orde is voorts het beroep gericht tegen de vrijheidsontnemende maatregel.

12. Verweerder is op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 bevoegd een vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, een ruimte of plaats als bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel aan te wijzen, waar hij zich dient op te houden. Verweerder voert het beleid dat onder meer tot - voortzetting van - de maatregel van artikel 6 van de Vw 2000 wordt besloten indien de asielaanvraag binnen de AC-procedure is afgewezen.

13. Niet gebleken is van feiten of omstandigheden die maken dat verweerder - na afweging van alle bij de vrijheidsontnemende maatregel betrokken belangen - voornoemd beleid in het geval van verzoeker in redelijkheid niet heeft kunnen toepassen. Ook overigens bestaat er geen grond voor het

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

8

oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 in strijd is met de Vw 2000 of bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

14. Ook het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel is derhalve ongegrond. Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

15. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

9

VI. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29287:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29289:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29586:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29290:

- verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

- wijst het verzoek om toekanning van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.S. Crince Le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.I. van Meel, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 28 augustus 2008.

Afschrift verzonden op:

28 AUG. 2008

Comp.: MvM
Coll.: -W
D:C

VOOR KOPIË CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTSBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraken in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week.

De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraken op de verzoeken om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

H

gelijk*

ADVOCATEN | DEN BOSCH

mw mr RP van Empel-Bouman

mw mr I.M. van Kuilenburg

mr R.H.T van Doxmeer

mw mr YE Verkouter

mw mr E. van den Hembergh

advocaten

mw F. Honnings

mw R. Hooghuis

secretariaat

PER TELEFAX 070-3651380

griffier van de Raad van State
afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenrecht
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
- 2 SEP 2008	
ZAAKNR.	200806775/1/2
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Den Bosch, 2 september 2008

Grievens hoger beroepschrift

inzake / IND Den Haag
betreft 0006.29.2102/hoger beroep
ons kenmerk 00005230/IK/IK

Edelachtbare heer / vrouwe,

* Appellant, de heer geboren op en van Congolese nationaliteit, woonachtig in het Detentiecentrum Noord-Holland te Oude Meer en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr I.M. van Kuilenburg van Gelijk Advocaten, kantoorhoudende aan de Smalle Haven 151, Postbus 1138, 5200 BD Den Bosch, dient hierbij een hoger beroepschrift in. Mr. I.M. van Kuilenburg is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep, met recht van substitutie.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat wij nog niet beschikken over een rekening courant ik verzoek u dan ook eventuele griffierechten te declareren middels een accept giro

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 28 augustus 2008 (AWB 08/29287 en 08/29289 /) waarin deze het beroep van appellant ongegrond verklaard. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure *vragen spelen die in het belang van de*

rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appelland derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VV2000

De aangevallen uitspraak

Inzake het verzoek om toelating als vluchteling

Grief 1

Appelland kan zich niet vinden in overweging 13 en volgende. Hij is van mening dat hetgeen hij in zijn herhaalde aanvraag naar voren heeft gebracht –met name zijn brieven naar President Kabila via Amnesty International– wel degelijk aan te merken is als een novum in de zin van artikel 4:6 AwB.

Naar de mening van appelland heeft de rechtbank bij diens oordeel onvoldoende in ogenschouw genomen de slechte mensenrechtensituatie in de DRC, met name voor politieke opposanten of mensenrechtenactivisten.

Naar de mening van appelland is voldoende aannemelijk gemaakt dat hij door het sturen van kritische brieven naar president Kabila, zich met naam en toenaam bekend heeft gemaakt als criticus van het regime. Gezien het feit dat bekend is dat terugkerende ex-asielzoekers zeer eenvoudig de negatieve aandacht kunnen trekken van de Congolese veiligheidsdiensten valt niet in te zien waarom de rechtbank deze feiten en omstandigheden niet heeft aangemerkt als een novum.

Appelland is van mening om voldoende informatie te hebben ingebracht, zowel van individuele als van algemene aard, om nader onderzoek naar de merites van zijn zaak noodzakelijk te achten.

Hij meent dan ook dat zijn zaak ten onrechte is aangemerkt als een herhaalde aanvraag en ten onrechte binnen de 48-uurs procedure afgewezen is.

Conclusies

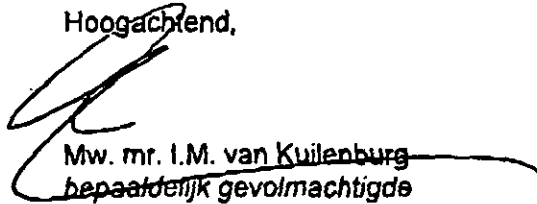
Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appelland in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appelland dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appelland uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;

- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat appellant als vluchteling dient te worden toegelaten, althans hem een verblijfsvergunning op één van de andere genoemde gronden zal worden verleend, ex artikel;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend,

Mw. mr. I.M. van Kuilenburg
bepaaldelijk gevolmachtigde

*

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/21362 en 07/44068 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 25 juni 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2008, verzonden op 26 juni 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

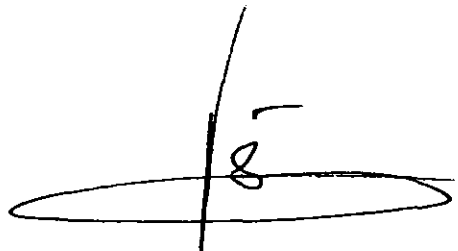
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2008

314.592

Verzonden: 25 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/21362 (beroep)
AWB 07/44068 (voorlopige voorziening)

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 25 juni 2008.**

in de zaak van:

geboren op _____ van Ghanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.W.F. Deen, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. H. Hanssen-Telman, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 4 mei 2006 een aanvraag ingediend met als doel wijziging van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met de beperking 'verblijf bij partner in een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met de beperking 'voortgezet verblijf'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 oktober 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 8 november 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 8 mei 2007 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 22 mei 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Voorts is op 22 november 2007 verzocht om een voorlopige voorziening, ertoe strekkende dat geen uitzetting plaatsvindt, hangende de uitspraak op het ingediende beroep.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 mei 2008. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 07/21362 (beroep)
AWB 07/44068 (voorlopige voorziening)

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) bepaalt dat de Minister bevoegd is een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen onder beperkingen in verband met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan, respectievelijk de aan de verblijfsvergunning verbonden beperkingen te wijzigen. In lid 2 van artikel 14 is bepaald dat daarover nadere regels kunnen worden gesteld bij algemene maatregel van bestuur.
- 2.3 Artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit (Vb), eerste lid, aanhef en onder a, bepaalt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' kan worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht.
- 2.4 In hoofdstuk B16, paragraaf 3, van de Vreemdelingencirculaire (Vc) is dienaangaande als beleid vastgelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend als – voor zover hier van belang – de vreemdeling een duurzame en exclusieve relatie is aangegaan met een hoofdpersoon, welke relatie drie jaar moet bestaan, terwijl de vreemdeling ten minste drie jaar op grond van die relatie een verblijfsvergunning heeft gehad.
- 2.5 Artikel 3.52 Vb bepaalt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l van de Wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat. In paragraaf 7 van hoofdstuk B16 Vc is het beleid geformuleerd dat door verweerder wordt gehanteerd bij beoordeling van de vraag of zich dergelijke omstandigheden voordoen.
- 2.6 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.
Eiser heeft op 20 augustus 1998 een aanvraag voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij Nederlandse partner' ingediend. Deze aanvraag is bij beschikking van 24 februari 1998 buiten behandeling gesteld wegens het niet voldoen van de leges. Daartegen is op 10 maart 1999 een bezwaarschrift ingediend dat op 22 april 1999 gegrond is verklaard in die zin dat de aanvraag alsnog in behandeling zou worden genomen nadat aan de legesverplichting was voldaan. Bij beschikking van 7 juni 1999 is de aanvraag opnieuw buiten behandeling gesteld vanwege het ontbreken van een gelegaliseerde en geverifieerde ongehuwdverklaring. Bij beschikking van 29 februari 2000 is het op 22 juni 1999 daartegen ingediende bezwaar gegrond verklaard in die zin dat de aanvraag alsnog inhoudelijk diende te worden beoordeeld. De aanvraag is vervolgens bij beschikking van 24 mei 2002 afgewezen, vanwege het ontbreken van een gelegaliseerde en geverifieerde ongehuwdverklaring. Het daartegen op 21 juni 2002 ingediende bezwaarschrift is op 4 april 2003 ongegrond verklaard. Het

zaaknummer: AWB 07/21362 (beroep)
AWB 07/44068 (voorlopige voorziening)

3

op 23 april 2003 daartegen ingediende beroepsschrift is op 28 februari 2005 ingetrokken nadat de beschikking van 4 april 2003 bij brief van 29 december 2004 was ingetrokken. Die intrekking was erop gegrond dat – kort gezegd – als gevolg van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 september 2004, JV 2004, 384, het door de Minister van Buitenlandse Zaken gehanteerde legaliseringsbeleid onjuist werd geacht voor zover dat beleid inhield dat pas tot legalisering van - uit een aantal landen, waaronder Ghana, afkomstige - documenten kon worden overgegaan nadat de inhoud van het te legaliseren document door onafhankelijke bronnen kon worden bevestigd. Daarna is per brief aan de gemachtigde van eiser verzocht om overlegging van een gelegaliseerde ongehuwdverklaring. Deze is op 29 april 2005 aan verweerder overgelegd, waarna bij beschikking van 23 mei 2005 aan eiser met ingang van 29 april 2005 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking 'verblijf bij partner' is verstrekt, geldig tot 29 april 2006. Tegen die beschikking is door eiser geen bezwaar gemaakt.

- 2.7 Bij de onderhavige aanvraag is vermeld dat de partner van eiser, naar Groot-Brittannië is verhuisd. Bij brief van 4 september 2006 is aan verweerder bericht dat zij met het uit haar relatie met eiser op geboren kind naar Groot-Brittannië is verhuisd en dat de aanvraag tot verlenen van de vergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf' tot doel heeft omgang met zijn aldaar verblijvend kind te kunnen onderhouden en dat sprake is van 'familylife'.
- 2.8 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en die beslissing in bezwaar gehandhaafd, nu eiser niet voldoet aan het vereiste dat hij gedurende drie jaar heeft beschikt over – kort gezegd – een verblijfsvergunning verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming en dat evenmin sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan niet kan worden gevergd dat eiser Nederland verlaat.
- 2.9 Bij beroepsschrift van 22 mei 2007 is namens eiser tegen voornoemde beschikking ingebracht dat niet begrijpelijk is waarom aan eiser met ingang van 29 april 2005 een verblijfsvergunning is verleend en niet met ingang van 20 augustus 1998, alsmede dat verweerder onredelijk en niet te goeder trouw handelt door eiser in het kader van de onderhavige procedure tegen te werpen dat hij tegen de beschikking van 23 mei 2005 geen bezwaar heeft ingediend. Eiser heeft voorts aangevoerd dat hij thans is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving, ten bewijze waarvan hij stukken aan de rechtbank heeft overgelegd betreffende zijn taalbeheersing en de hier te lande door hem verrichte arbeid.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.10 In het bestuursrecht geldt als leidend beginsel dat beschikkingen formele rechtskracht verkrijgen, als daartegen niet (tijdig) of tot in laatste aanleg niet met succes, is opgekomen. Onder zeer bijzondere omstandigheden kan een uitzondering op dit beginsel gerechtvaardigd zijn, maar dergelijke bijzondere omstandigheden zijn in het onderhavige geval niet gesteld en ook niet aannemelijk geworden. Het beginsel van formele rechtskracht verzet zich er dan ook tegen dat de rechtbank zich thans buigt over de juistheid van het besluit van 23 mei 2005 van verweerder om aan eiser met ingang van 29 april 2005 een verblijfsvergunning te verlenen. Tegen dat besluit stond voor eiser bezwaar open, van welke mogelijkheid hij geen gebruik heeft gemaakt. Dat

zaaknummer: AWB 07/21362 (beroep)
AWB 07/44068 (voorlopige voorziening)

4

besluit is daarmee in rechte onaantastbaar geworden, zodat vaststaat dat eiser sedert 29 april 2005 over een verblijfsvergunning heeft beschikt.

- 2.11 Nu eiser slechts gedurende de periode van 29 april 2005 tot 29 april 2006 verblijf heeft gehad op grond van een verblijfsvergunning onder de beperking gezinshereniging of gezinsvorming, voldoet hij niet aan de voorwaarde zoals neergelegd in artikel 3.51, eerste lid, onder a, Vb. Verweerder heeft hem daarom terecht niet in aanmerking gebracht voor voortgezet verblijf op grond van dat artikel.
- 2.12 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voorts in redelijkheid kunnen oordelen dat niet aannemelijk is geworden dat sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb in verbinding met B16/7 Vc. De door eiser aangevoerde omstandigheid dat hij in Nederland is ingeburgerd valt immers niet onder de in de Vreemdelingen-circulaire opgesomde bijzondere omstandigheden die door verweerder in aanmerking worden genomen.
- 2.13 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook terecht de aanvraag van verzoeker van een verblijfsvergunning met de beperking 'voortgezet verblijf' afgewezen.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.15 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen. Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.P. Geelhoed, rechter, en op 25 juni 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. E. Jonker, griffier.

Afschrift verzonden op: 26 -06- 2008

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een

zaaknummer: AWB 07/21362 (beroep)
AWB 07/44068 (voorlopige voorziening)

5

beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstudeerend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Deen advocaten

Mr E.J.W.F. Deen
Mr Linda M.J. Duijverman
Mr E.C. Kerkhoven

24 JUL 2008 ✓
200805733
2

Uw ref:
Onze ref: ED/TH 5431
Datum: 24 juli 2008

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Toevoeging aangevraagd

Betreft: hoger beroep van Isaah Osman Saeed, van Ghanese nationaliteit, wonende te 's-Gravenhage

V.nr.
AWB 07/21362

Geeft te kennen:

wonende te te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan de Bezuidenhoutseweg 197, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E.J.W.F. Deen, die ten deze bepaaldelijk gemachtigd is om namens Saeed hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van 25 juni 2008 (verzonden 26 juni 2008) AWB07/21362;

Dat tegen genoemde uitspraak de navolgende grieven wenst aan te voeren:

Grief 1:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage bij beslissing van 25 juni 2008 AWB 07/21362 (verzonden 26 juni 2008) overwogen (2.8) dat niet voldoet aan het vereiste dat hij gedurende drie jaar heeft beschikt over een verblijfsvergunning verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming;

Grief II:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage te 's-Gravenhage, nevenzintingsplaats Haarlem, overwogen "dat er geen sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan niet kan worden geveerd van dat hij Nederland verlaat";

Toelichting:

De grieven lenen zich voor gezamenlijke toelichting. Niet betwist is dat met sedert onafgebroken heeft samengeleefd als waren zij gehuwd en dat uit deze relatie op een kind is geboren waarmede family life heeft gehad. De aanvraag van 20 augustus 1998 heeft na allerlei strubbelingen en buiten de macht van staande omstandigheden geleid tot verlening van een vergunning tot verblijf bij besluit van 23 mei 2005 met ingang van 29 april 2005 geldig tot 29 april 2008. Het is juist dat tegen deze toekennende beslissing geen bezwaar of beroep is ingesteld.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Bezuidenhoutseweg 197 2594 AJ 's-Gravenhage | Postbus 93327 2509 AH 's-Gravenhage | Telefoon 070 - 385 59 00
Telefax 070 - 382 09 91 | deenadvocaten@telfort.nl | www.deenadvocaten.nl
Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

De vraag blijft of gelet op de gehele voorgeschiedenis in deze zaak het humanitaire vreemdelingenbeleid en de eisen van redelijkheid en billijkheid in dit individuele geval niet mede brengt dat aan voortgezet verblijf dient te worden toegestaan.

In confesso is dat aan eerst sedert 29 april 2005 verblijf bij partner is verleend.

In confesso is eveneens dat de op 20 augustus 1998 gedane aanvraag door omstandigheden buiten uitzonderlijk lang heeft geduurd. Tevens staat vast dat de uitzonderlijk lange duur van de beslissing op aanvraag mede verband houdt met de veranderde rechtsopvatting over de vereiste van legalisatie van voor de aanvraag noodzakelijke documenten van het land van herkomst nu achteraf is gebleken dat aan de vereisten voor het verkrijgen van een vergunning tot verblijf vanaf datum aanvraag kan geacht worden te hebben voldaan brengen eisen van redelijkheid en billijkheid alsmede eisen van een humaan vreemdelingenbeleid mede in verband met art. 8 E.V.R.M. mede dat aan een vergunning voor voortgezet verblijf moet worden verleend.

Zulks te meer omdat zo een vergunning hem het mogelijk maakt vanuit Nederland family life in de zin van art. 8 E.V.R.M. met het minderjarige kind te onderhouden.

Het is om deze redenen dat uw Raad verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren;

Met verzoek: het hoger beroep gegrond te verklaren;

Gemachtigde